

РЕШЕНИЕ

№ 2710

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 17.01.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7644** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д. срещу заповед № 538 от 20.09.2010г. на П. на К. за З. от Д. (К.), с която на Д. е наложено дисциплинарно наказание “забележка”.

Жалбоподателката навежда доводи за незаконосъобразност на заповедта, като в същата липсвало описание на извършеното нарушение, дата и място, обстоятелства, както и кои точно служебни задължения са нарушени, съгласно чл.97, ал.1, т.4 и 5 от ЗДСл. Не били спазени и изискванията на чл.91 от ЗДСл за оценяване на тежестта на допуснатото нарушение и съответно дисциплинарно наказание. Сочил нарушение и на чл.93 от ЗДСл за изслушване и даване на писмени обяснения. Върху предоставената от нея докладна записка била положена резолюция за главния секретар на К., няма дори данни същата да е обсъдена, а самата заповед е обоснована с докладна записка на директора на дирекция „АПИО“. Предвид изложеното моли съда да отмени обжалваната заповед.

Ответникът – П. на К. за З. от Д., чрез процесуалния си представител юрк. Г, моли съда да остави жалбата без уважение и да потвърди заповедта. Нарушението е наложено на жалбоподателката във връзка с неизпълнение на задълженията ѝ по длъжностна характеристика като експерт по човешки ресурси по т.5.12 и 5.16 от длъжностната характеристика. Поискани били писмени обяснения, това устно е сведено до знанието ѝ и тя ги е дала.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори, а и от представените по делото доказателства се установява, че Ю. Д. е назначена на длъжност "главен експерт" в Дирекция „Административно, правно и информационно обслужване“ в К.. За тази длъжност на 29.04.2008г. ѝ е връчена длъжностна характеристика. В същата са разписани основни задължения на експерт, касаещи дейността на човешките ресурси.

Със заповед № 587/06.11.2009г. П. на К. е разпоредил директорите на дирекции в К. да изготвят на 25-то число от текущия месец отчетна форма за явяване/неявяване на подчинените им служители, които да предават на касиера за начисляване възнаграждения и на гл.експерт „ЧР“ за съхранение. Копие на заповедта е разпоредено да се връчи на директорите и на жалбоподателката, като няма данни за връчване.

По делото е представена заповед № 343/04.08.2010г. за прекратяване на служебно правоотношение на служител в К., считано от 09.08.2010г. До служителя е изпратено писмо от 23.08.2010г. да се яви в К. в седмодневен срок за получаване на заповед и служебна книжка. Видно от отбелязването върху заповедта служителката е получила заповедта и оформена служебна книжка на 07.09.2010г. Приложен е обходен лист без дата, оформен с подписи на касиер, домакин, библиотека, началник отдел"ДИО", главен секретар.

С докладна записка от 09.09.2010г. директорът на дирекция „АПИО“ е докладвал до П. на К. за установено дисциплинарно нарушение. Описал е, че на 08.09.2010г. в дирекция „ФСДУС“ по телефона е отправено запитване от финансов ревизор на НОИ, относно коректността на подадените от К. данни за прекратяване на служебно правоотношение на служителката И Т в нОИ, тъй като при регистрирането ѝ за обезщетение за безработица е установено, че съгласно заповедта е освободена от работа на 09.08.2010г., а от К. са венсени осигуровки за целя м.август – начислено ѝ пълното възнаграждение за месеца без да е взета предвид заповедта. При направена порверка директорът на д-я „АПИО“ установил, че копие от заповедта за прекратяване на служебното правоотношение с Т не е била връчена на дирекция „ФСДУ“, поради което не е била взета предвид при начисляването на работните заплати за м.август и на същата бил начислен пълния размер на месечната заплата. Намерил е, че това непредставяне своевременно на заповедта при касиера на К. за оформяне на съответните счетоводни документи е неизпълнение на служебните задължения на Ю. Д. и предлага започване на процедура по дисциплинарно производство. Поставена е резолюция „..писмени обяснения: срок 15.09.2010г.“

Няма данни по делото писмени обяснения от Д. да са изискани с нарочен писмен акт. В изявленията на представителя на К. се заявява, че устно е сведено до знанието ѝ, това, че ѝ се искат писмени обяснения.

Видно от приложената докладна записка вх.№ 12-11-717/15.09.2010г. до главния секретар жалбоподателката е изложила обяснения по докладната записка вх.№ 12-11-701/09.09.2010г. на директора на Дирекция „АПИО“. Сочи, че видно от приложения обходен лист посочените в него длъжностни лица са уведомени за предстоящото уволнение. Както и че е поканила служителката с цитираното писмо да се яви за връчване на документите. Изложила е и виждането си, че ефекта на прекратяването на служебното правоотношение се постига с връчване на заповедта за уволнение, в случая 07.09.2010г. и след това се уреждат отношенията от прекратяването, в това число изплащане на дължими възнаграждения, обезщетения. Отбелязала е, че не е нанесена финансова щета на К., тъй като на лицето следвало да бъде изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Тази докладна

записка е резолирана без дата: „За гл.секретар” и подпис, без посочване на длъжност и име (на П. на К. при сравнение с подписа върху обжалваната заповед). Има и отбелязване „Хр.Н, за изготвяне заповед на П. за наказание „Забележка”.

Със заповед № 538 от 20.09.2010г. на П. на К. на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. на Ю. Д. е наложено дисциплинарно наказание “забележка” за виновно извършено дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл. Като дисциплинарно нарушение са подведени така описани действия от служителката: не е представила своевременно на дирекция „ФСДУС“ копие от Заповед № 343/04.08.2010г. на П. на К. за прекратяване на служебно правоотношение на служител, поради което не е била взета предвид при начисляването на работните заплати за месец август и на освободената е бил начислен пълния размер на месечната заплата. В заповедта е посочено, че наказанието е наложено при спазване изискванията на чл.91 и чл.93 от ЗДСл. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 27.09.2010 г.

В докладна записка от 27.09.2010г. наказаната служителка е направила възражения срещу горната заповед, излагайки пред органа по назначаването подробни оплаквания, аналогични на изложените и при съдебното обжалване. Наказващият орган е поставил резолюция „Потвърждавам наказанието“.

По делото е представен и приет Правилник за вътрешния трудов ред на К.. Относно прекратяването на правоотношението в Правилника са разписани правила при разпореждане на органа по назначаване/работодателя за прекратяване на правоотношението дирекция „АПИО“ изготвя проект на заповед за прекратяване на правоотношението на уведомяване на служителя за взетото решение за прекратяването на правоотношението му и предоставяне на същия на обходен лист за приключване на административната си дейност (чл.28-29).

При така установените факти, Административен съд, С. град, приема от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок (заповедта е връчена на 27.09.2010г., жалбата е подадена на 01.10.2010г.), от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган – П. на К., който е и орган по назначаването по смисъла на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл. във връзка с чл.9, т.6 от Правилника за устройство и дейността на К.. При издаването ѝ е спазена предвидената от чл. 97, ал. 1 от ЗДСл. писмена форма.

При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не е налице твърдяното в жалбата нарушение по чл.93, ал.1 от ЗДСл. и съответно основание за отмяна на заповедта по ал.2 на разпоредбата. Видно от приложената по делото докладна записка от жалбоподателката вх.№ 12-11-717/15.09.2010г., резолирана от дисциплинарна наказващия орган, същата е имала обезпечена възможност да направи такива и я е реализирала като е изразила такива обяснения именно по докладната записка на прекия ѝ ръководител и тези обяснения са достигнали до знанието на дисциплинарна наказващия орган, който е удостоверил това запознаване чрез поставяне на съответната резолюция. Макар и по делото да не е представена нарочна писмена покана, с която органът изисква обяснения по случая, като краен резултат в

производството по издаване на заповедта не е нарушено правото на З. на жалбоподателката, на която е обезпечена възможността да изложи обясненията си по инцидента, послужил като основание за издаване на процесната заповед.

В случая обаче дисциплинарнонаказващият орган е издал заповедта в противоречие с изискванията на материалния закон. Основателно е възражението в жалбата, че при издаване на заповедта е нарушена разпоредбата на чл.97, ал.1, т. от ЗДСл, тъй като липсва дата на извършване на нарушението, както и не е посочено кои точно служебни задължения са нарушени. Съгласно изискванията на чл.97, ал.1, т.4 и т.5 от ЗДСл в заповедта, с която се налага дисциплинарното наказание се посочва описание на извършеното от държавния служител нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушение. В процесната заповед дисциплинарнонаказващият орган възпроизвежда изложеното в докладната записка и без да обсъди изобщо обясненията на Д.. Органът възпроизвежда фактическата обстановка, така както е посочена в докладната записка на директора на Дирекция „АПИО”, без да дефинира дата на извършване на нарушението и конкретно нарушените от нея служебни задължения. В случая наказващият орган е описал поведение на служителката като укоримо – чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСЛ – неизпълнение на служебни задължения, без обаче да посочи в нарушение на какви точно служебни задължения се явява това поведение, кои са тези виновно неизпълнени служебни задължения. Нито от длъжностната характеристика връчена на жалбоподателката, нито от представения правилник за вътрешния трудов ред или друг вътрешнослужебен акт следва конкретно служебно задължение за нея в определен срок (за да се прецени какво се има предвид като своевременно) да представя на дирекция „ФСДУС” копие от заповедите за прекратяване на правоотношенията на служителите в К.. Още повече, че с приложена заповед № 587/06.11.2009г. е вменено задължение на директорите до определено число на текущия месец да предават на касиера отчетните форми за явяване/неявяване на служителите на работа, без данни това задължение конкретно да е превъзложено на жалбоподателката. Никъде не е разписано конкретно задължение за жалбоподателката да обезпечава запознаване на съответните други дирекции в К. с изготвяните в нейната дирекция заповеди. Съгласно Глава десета от цитирания по горе Правилник, чл.78 изходящата поща се описва по съответния ред от длъжностното лице обработващо служебната поща в К., като единия екземпляр от изготвения материал се съхранява в отделна папка в съответствие с характера му. Няма разписани правила кой служител има ангажимент да връчва преписи на издадените заповеди за сведение и изпълнение на останалите дирекции в К.. Що се отнася до изложеното от процесуалния представител на ответника в хода по същество на спора, че нарушените задължения всъщност са тези по т.5.12. и 5.16 от длъжностната характеристика, то такова допълнително мотивиране на заповедта, и то едва в хода на съдебното ѝ обжалване е неотносимо и не може да санира пропуската в нея, като освен това въпросните задължения по организиране отчитането на личния състав (т.5.12.), по отразяване движението на кадрите (т.5.15.) и по изготвяне на график на отпуските (т.5.16.) и др., не се установява да се съотнасят като конкретни служебни задължения, относими към описаното деяние на служителката и да го определят като дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСЛ.

Основателно е и възражението, че не са спазени изискванията на чл.91 от ЗДСЛ- в заповедта не се съдържат мотиви за преценка тежестта на нарушението,

обстоятелствата, при които е извършено и цялостното служебно поведение на държавния служител.

Предвид горното, жалбата на Ю. Д. срещу заповед № 538 от 20.09.2010г. на П. на К. се явява основателна, а заповедта като незаконосъобразна поради противоречие с материалноправните разпоредби на ЗДСл следва да бъде отменена.

Не са претендирани разноси, поради което съдът не се произнася.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Л. Д. заповед № 538 от 20.09.2010г. на П. на К. за З. от Д., с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание “забележка”.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: